

ИКОНОМИКИ

РЕГИОНАЛНАТА ИКОНОМИКА

ИКОНОМИКА

ИКОНОМИКА

ИКОНОМИКА

ИКОНОМИКА

«БЪДЕЩЕТО ВЪПРОСИ ОТ СВЕТА НА НАУКАТА - 2012»

17 - 25 декември, 2012

Том 15
Икономики

София
«Бял ГРАД-БГ» ООД
2012

То публикува «Бял ГРАД-БГ» ООД, Република България, гр.София,
район «Триадица», бул. «Витоша» №4, ет.5

**Материали за 8-а международна научна практична
конференция, «Бъдещето въпроси от света на науката», - 2012.
Том 15. Икономики. София. «Бял ГРАД-БГ» ООД - 96 стр.**

Редактор: Милко Тодоров Петков

Мениджър: Надя Атанасова Александрова

Технически работник: Татяна Стефанова Тодорова

Материали за 8-а международна научна практична конференция,
«Бъдещето въпроси от света на науката», 17 - 25 декември, 2012
на икономики.

За ученици, работници на проучвания.

Цена 10 BGLV

ISBN 978-966-8736-05-6

© Колектив на автори, 2012
© «Бял ГРАД-БГ» ООД, 2012

СЪДЪРЖАНИЕ

ИКОНОМИКИ

РЕГИОНАЛНАТА ИКОНОМИКА

Прилепська А.О., Нефьодова Ю.В. ВВП України та його прогнозування на фоні світової економіки	3
Проваленова Н.В., Сутягина Н.И. Контракт жизненного цикла как одна из эффективных моделей ГЧП на рынке жилищно-коммунальных услуг	5
Осиченко Д.А., Нефьодова Ю.В. Екологізація виробництва	8
Скорик А.И., Нефедова Ю.В. Антимонопольная политика современной Украины	10
Борлакова Л.Т., Дьячкина А.С., Углова И.Е. Особенности развития франчайзинга в России	12
Бутрина Е.Г., Корф В.В., Гогитидзе М.В. Паритет социально-экономической справедливости в современной России	16
Синявська І.М. Формування інноваційної моделі розвитку соціальної інфраструктури сільських територій	28
Золотарева С.В. Модернизация системы социальной защиты населения РК	30
Абдрахманова А.Д. Организация поддержки предпринимательской деятельности на уровне региона	34

ИКОНОМИКА ТЕОРИЯ

Гаврилко Г.Н. Конкурентоспособность и бизнес-среда в странах с транзитивной экономикой	39
Землянухина С.Г. Проблема адекватности отражения экономической теорией развития экономической системы	41
Августин Р.Р. Феномен економічної самоорганізації українців у міжвоєнній польщі	43
Пересунько З.М. Еволюція поглядів щодо поняття «інновація»	46
Мовилз Л.К. Риски ипотечного кредитования	50
Пачева Н.О. Формування людського та інтелектуального капіталу в процесі суспільного відтворення	53
Павлов В.А. Сущность и механизм реализации интеллектуального капитала	55
Чепелюк В.Ю., Горшков М.А. Переваги та недоліки монетаризму	64

он должен погашать их даже при потере недвижимости¹³. Защитой от рисков данной категории служит страхование недвижимости.

Оценивая вышеперечисленные риски, можно сделать следующие выводы. При ипотечном кредитовании рискуют обе стороны: заёмщик и кредитор. Для того чтобы избежать рисков при ипотечном кредитовании необходимо производить обязательное страхование основных видов рисков. По закону¹⁴ заёмщик обязан страховать только предмет залога от повреждения и полного уничтожения. Однако банки, как правило, требуют, чтобы заёмщик дополнительно страховал свою жизнь и трудоспособность, а также риск утраты права собственности на жилье (титул), при этом срок ипотечного страхования должен быть равен сроку, на который оформляется ипотечный кредит.

Пачева Н.О., аспірант

*ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»*

ФОРМУВАННЯ ЛЮДСЬКОГО ТА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО КАПІТАЛУ В ПРОЦЕСІ СУСПІЛЬНОГО ВІДТВОРЕННЯ

Світові тенденції розвитку ХХІ ст. свідчать про те, що підвищення рівня економічного розвитку в сучасних умовах насамперед залежить від якості людського капіталу, що визначається досягнутим рівнем знань, кваліфікації, вмінням працювати; потенційними здібностями населення країни, здатністю забезпечувати інноваційний розвиток продуктивних сил. Для досягнення саме такої якості людського капіталу необхідно інвестування, яке забезпечуватиме рівень освіти і науки, достатній для виконання економічної функції та постійного відтворення інтелектуального людського капіталу – капіталу, втіленого в людях, здатних створювати нове [3].

На даний момент людський капітал стає головною передумовою сукупного виробництва, тобто головним джерелом нагромадження національного багатства. Отож, проблема дослідження сутності людського та інтелектуального капіталів є багатоаспектною і досить важливою.

Людський капітал (основна складова інтелектуального капіталу) стає вирішальним фактором розвитку в період переходу суспільства до інформаційної економіки. Провідним чинником якості життя населення та економічного розвитку країни виступає професіоналізм, використання знань, та виробництво.

¹³ Ризики при ипотечном кредитовании. URL: <http://calculator-ipoteki.ru/?p=444> (21.11.2012)

¹⁴ Федеральный закон «Об ипотеке (залоге недвижимости)» ст 16 июля 1998 г. № 102-ФЗ // Собрание законодательства РФ. 1998. № 29. Ст. 3400.

Якщо в країні не відбувається поширення інтелектуального капіталу то інноваційний розвиток стає неможливий. Крім цього, він здатний підвищувати ефективність діяльності як у ринковому, так і позаринковому секторах і дохід від нього може приймати як грошову, так не грошову форму. Внаслідок цього споживчі аспекти вкладень у людину виявляються не менш важливими, ніж виробничі [4]. Людський капітал під впливом інформаційної революції стає домінуючим в економічному розвитку країни.

На основі розвитку науки й освіти, культури, охорони здоров'я, відбувається еволюційне примноження людського капіталу. В умовах інформаційної революції уточнення концепції людського капіталу відбувається в напрямі розширення його сутності через інвестиції в людину, що включають витрати на освіту; підготовку та перепідготовку кадрів; науку (в тому числі на дослідження і розробки); здоров'я (витрати на охорону здоров'я, екологію, фізичну культуру) культуру тощо, а також за різними рівнями його прояву [1]. Величина вкладених інвестицій в людський капітал (здоров'я нації, освіта і культура), прямо впливає на зростання продуктивності праці і отримані доходи індивіда. В результаті чого все це веде до зростання суспільного багатства, економічного зростання та підвищення конкурентоспроможності країни.

Формування та відтворення людського капіталу здійснює як сім'я, так і держава. Людина в системі виробництва та економічних відносин посідає центральне місце. Прогрес виробництва залежить більшою мірою від людського капіталу, що є важливим компонентом суспільного багатства, кінцевим результатом економічного функціонування. Тому людський капітал проявляє себе як ціннісна оцінка здібностей і можливостей членів суспільства у здійсненні трудової діяльності [4].

Головним чинником економічного розвитку держави є людський капітал. Щоб відбувалося формування людського капіталу потрібно, щоб був постійний зв'язок освіти з виробничою діяльністю людини, безперервне навчання, прагнення до творчого вирішення поставлених завдань. Завдяки цим особливостям постає проблема розгляду сутності поняття інтелектуального капіталу.

А. Чухно визначає інтелектуальний капітал як «капітал, що акумулює наукові та професійнотехнічні знання працівників, поєднав інтелектуальну працю й інтелектуальну власність, нагромаджений досвід, організаційну структуру, інформаційні мережі – тобто все те, що визначає імідж підприємства та зміст його діяльності. Усі елементи інтелектуального капіталу є дійовими факторами, що визначають створення багатства сучасного суспільства» [5]. Інтелектуальний капітал – це освіта, досвід, знання, зв'язки, інтуїція, інтелектуальна власність (патенти, ноу-хау).

Розвиток передових суспільств завжди здійснювався і здійснюється за всеохоплювального впливу інтелектуального капіталу. Адже цей інститут є визначальним у формуванні інноваційної економіки, яка базується на таких головних детермінантах науково-технічного прогресу, як знання та інформація [2, с. 142].

Отже, інтелектуальний та людський капітал виступають основою поступального розвитку суспільства на базисі інноваційності. Вагомою частиною інтелектуального капіталу є людський капітал, інакше кажучи інвестиції в людські ресурси з метою підняття їхньої продуктивності.

Література:

1. Амосов О. Формування людського капіталу в умовах інноваційної економіки: методологічний аспект / О. Амосов, А. Дегтяр // Публічне управління: теорія та практика. – 2011. – № 3(7). – С. 164-172.
2. Белл Д. Грядущее постиндустриальное общество. Опыт социального прогнозирования: пер. с англ. [2-е изд., испр. и доп.] / Д. Белл. – М. : Academia, 2004. – 788 с.
3. Дегтяр А. О. Методологічні підходи до формування інтелектуального капіталу для інноваційної промислової економіки / А. О. Дегтяр // Державне будівництво. – 2010. – № 1. – С. 3-9.
4. Сіверська Л.Б. Людський капітал як потенційний фактор економічного розвитку держави / Л.Б. Сіверська // Науковий вісник – 2006 – Вип. 16.2. – С.287-291.
5. Чухно А. А. Постіндустріальна економіка: теорія, практика та їх значення для України (початок) / А. А. Чухно // Економіка України. – 2001. – № 11. – С. 42 – 49.

Павлов В.А.,

*д.э.н., профессор кафедры экономической теории
РЭУ им. Г. В. Плеханова, Москва*

СУЩНОСТЬ И МЕХАНИЗМ РЕАЛИЗАЦИИ ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНОГО КАПИТАЛА

В современной экономической науке под интеллектуальным капиталом, как правило, понимается совокупность способностей, знаний, нематериальных активов и практических умений различных категорий сотрудников хозяйственных звеньев (наемных рабочих, предпринимателей, инженеров, программистов, менеджеров и т. д.), применяемых для достижения наилучших результатов хозяйственной деятельности. Например, по достаточно распространенному мнению Т. Стюарта, *«интеллектуальный капитал включает в себя знания, опыт, информацию, интеллектуальную собственность, участвующие в создании ценностей. Это – коллективная умственная энергия, или сумма знаний всех работников компании, обеспечивающая ее конкурентоспособность»* [6; 12]. Автором рассматриваются различные способы мониторинга интеллектуального капитала (далее будем использовать и аббревиату-